

2 Μαρτίου 2020

Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων: Όποιος συγχωρεί, θα συγχωρεθεί!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων.

Αν όμως θέλεις να σου φανερώσω και άλλα παραδείγματα βοηθητικά για τη δική μας μετάνοια, έλα να επισκεφθούμε τον μακάριο Δαβίδ. Αυτός μπορεί να γίνει και σε σένα υπόδειγμα πραγματικής μετάνοιας.

Έπεσε σε παράπτωμα ο μεγάλος αυτός άνθρωπος. Μετά από τη μεσημεριανή ανάπαυσή του, το δειλινό, καθώς περπατούσε πάνω στο δώμα (πρβλ. Β' Βασ. 11, 2), κοίταζε ολόγυρα και ρέμβαζε.

Τότε έπαθε κάτι που μπορεί να συμβεί σε κάθε άνθρωπο. Έγινε η αμαρτία, αλλά τότε συνάμα δεν χάθηκε και η αγαθή διάθεση για την ομολογία του αμαρτήματος.

Ήρθε ο προφήτης Νάθαν, ταχύς ελεγκτής και γιατρός του τραύματος και είπε: «Οργίστηκε ο Θεός. Αμάρτησες», είπε ο απλός υπήκοος στο βασιλιά.

Αλλά ο πορφυροντυμένος βασιλιάς Δαβίδ δεν αγανάκτησε, γιατί δεν είχε την προσοχή του στραμμένη σ' αυτόν που του μιλούσε, αλλά σ' Εκείνον που τον είχε αποστείλει.

Δεν τύφλωσε το νου του η κενοδοξία και δεν υπερηφανεύοταν, που ήταν βασιλιάς και αρχιστράτηγος των πολυάριθμων στρατευμένων υπηκόων του, γιατί έβλεπε με τα νοερά μάτια της ψυχής του τον αγγελικό στρατό του Κυρίου και ατένιζε με αγωνία και θλίψη τον αόρατο Θεό, σαν να τον είχε ένσαρκο ενώπιόν του.

Απάντησε λοιπόν στον προφήτη, που είχε έρθει να τον βρει και να τον ελέγξει ή για να πω καλύτερα, αποκρίθηκε, μιλώντας διά μέσου του προφήτη, στο Θεό, ο οποίος είχε αποστείλει τον προφήτη, και είπε: «Αμάρτησα ενώπιον του Κυρίου» (πρβλ. Β' Βασ. 12,13).

Βλέπεις την ταπεινοφροσύνη του βασιλιά; Βλέπεις την εξομολόγηση; Μήπως τον είχε ελέγξει κανένας ή μήπως είχαν αντιληφθεί πολλοί την αμαρτία του;

Σε λίγες ώρες μέσα συντελέστηκε η αμαρτία και αμέσως παρουσιάστηκε ο προφήτης και τον επιτίμησε γι' αυτή.

Ο βασιλιάς αμέσως την ομολόγησε και ακριβώς επειδή ομολόγησε με συναίσθηση και λύπη την αμαρτία, δέχτηκε ταυτόχρονα και τη γιατρεία.

Και ο προφήτης Νάθαν, ο οποίος τον είχε απειλήσει, του λέει εκείνη τη στιγμή: «Ο Θεός συγχώρεσε την αμαρτία σου».

Βλέπεις την τόσο γρήγορη αλλαγή της απόφασης του φιλόανθρωπου Θεού;

Στη συνέχεια όμως του λέγει. Με την αμαρτία σου έχεις ξεσηκώσει εναντίον σου τους εχθρούς του Κυρίου σου.

Γιατί και πριν, που ζούσες, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, είχες πολλούς εχθρούς, αλλά σε φρουρούσε η Χάρη του Θεού, εξαιτίας της σωφροσύνης σου.

Τώρα όμως που πρόδωσες το τόσο μεγάλο όπλο, έχεις έτοιμους εναντίον σου τους εχθρούς, οι οποίοι έχουν ήδη οργανώσει στρατιωτική επίθεση κατά του Ισραήλ.

Μ' αυτόν τον τρόπο λοιπόν ο προφήτης έφερε στο Δαβίδ το παρήγορο μήνυμα της συγχωρήσεώς του από το Θεό.

Αλλ' εκείνος ο μακάριος, αν και τόσο καθαρά και δυνατά άκουσε τους λόγους: «Ο Θεός συγχώρεσε το αμάρτημά σου», εν τούτοις, αν και ήταν βασιλιάς, δεν θέλησε να ανακόψει την διαδικασία της μετάνοιάς του.

Έβγαλε τη βασιλική πορφύρα και «φόρεσε σάκκο».

Δεν ξανακάθισε στον πολύτιμο και χρυσοποίκιλτο θρόνο του, αλλά καθόταν πάνω στη στάχτη. Και δεν καθόταν μονάχα πάνω στη στάχτη, αλλά έτρωγε και στάχτη, όπως ο ίδιος λέει: «Έφαγα για ψωμί τη στάχτη και μέσα στο ποτό μου έτρεχαν τα δάκρυα μου» (Ψαλμ. 101, 10).

Από τα ίδια μάτια, που ξεχύθηκε η πονηρή και παράνομη επιθυμία, τώρα έτρεχαν ασταμάτητα και εξαντλητικά δάκρυα μετάνοιας, ώστε να φαίνονται τελείως συντριμμένα, και έλεγε: «Θα λούσω κάθε βράδυ το κρεβάτι μου και με τα δάκρυα μου θα ποτίσω τα στρωσίδια μου» (Ψαλμ. 6,7).

Ενώ οι άρχοντες τον παρακαλούσαν να φάει ψωμί, εκείνος δεν υποχώρησε. Και νήστεψε επτά ολόκληρες ημέρες.

Αν λοιπόν ο βασιλιάς έτσι εξομολογιόταν, εσύ ο ιδιώτης δεν έχεις υποχρέωση να εξομολογείσαι;

Και μετά από την επανάσταση του Αβεσαλώμ, ενώ μπορούσε να φύγει από άλλους δρόμους, εκείνος προτίμησε να περάσει από το Όρος των Ελαίων, σαν να ζητούσε

με το λογισμό του το έλεος εκείνου, του λυτρωτή, που έμελλε να ανέβει από εκεί στους ουραμούς.

Και ενώ τον καταριέται πολύ βαριά ο Σεμεί, ο Δαβίδ λέει: «Αφήστε τον να καταριέται» (Β' Βασ. 16,11). Γιατί, ήδη ήξερε ο Δαβίδ, ότι όποιος συγχωρεί, θα συγχωρεθεί.

Απόσπασμα από το βιβλίο, "Κατηχήσεις", του Αγίου Κυρίλλου Ιεροσολύμων, "Κατήχηση β". Έκδοση Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου, Καρέας.